

ἀλλήλαις συμμιγνυμένων, φη.σων δὲ οὐσῶ ἐκείνων προμηκίζει αὐτὴ ν ἀφ' ἑαυτῆς· e,j δὲ τὰ μετ' αὐτὴ ν ῥέπουσα βαθύνει τὰ ἐπίπεδα, t^{3/4}n πὲν τετραγωνικὴ ν ζωὴ ν κυβίζουσα καὶ φαντασίαν γεννῶσα (καὶ γὰρ ἡ φαντασία noāj t.j. T^hstin paqhtikōj œndon πὲν ἐνεργεῖν ἐθέλων, φsqrñn δὲ διὰ τ^{3/4}n εἰς τὸ στερεὸ ν πτωῖν), t^{3/4}n δὲ προμήκη κατὰ τ^{3/4}n φηEI ogon prōdon e,j τοῦ ἄνομοίους ὑφιζάνουσα στερεοῦς καὶ τῆ ν αἴσθησιν γεννῶσα, γνῶσιν οὐσαν ἐξ ἄνομοίων, σώματος καὶ ἀσωμάτου, ka[^] ~autÁj εἶναι μ^{3/4} dunaññhn. niñnupññwn δὲ τῶ εἰδῶ τῆς ζωῆς τούτων ἐν τῇ γενέσει κα[^] [συμ]πλεκομένων χειρόνων καὶ ἀμεινόνων ἀποτελοῦνται ἄρμονίαι δυοειδεῖς, ἡ μὲν ποκαταστατικὴ καὶ τῶ ταύτου³²»

Βασικά σημεία αὐτοῦ τοῦ χωρίου εἶναι:

- ἡ ἐκφραση «**τετραγωνίζει ἑαυτὴ ν**» που ἀντιστοιχεῖ στην ἐκφραση «**αριθμοὶ δυνάμενοι**»
- ἡ ἐκφραση «τετραγωνικὴ ν ζωὴ ν κυβίζουσα», που ἀντιστοιχεῖ στους κύβους, καὶ
- ἡ ἐκφραση «ἀνομοίους στερεοῦς», που ἀντιστοιχεῖ στις *πλινθίδες* καὶ *δοκίδες*

Στην ἀρχὴ τοῦ χωρίου τοῦ Πρόκλου διαβάζουμε:

«καὶ πρὸς τούτοις ὁμοιοῦντων τε καὶ ἄνομοιοῦντων ἀριθμῶν ὁμοιοῦντων πὲν τῶ τετραγωνικῶ ἢ κυβικῶ, **φηνοιοῦντων δὲ τῶ φη.soij crwnññwn** πλευραῖς ἢ ἐπιπέδων ἢ στερεῶ³³»

Συμπεραίνουμε λοιπὸν ὅτι ὁ *αριθμὸς δυναστεύομενος* προκύπτει ὡς γινόμενο δύο ἀνισῶν παραγόντων.

Εἶναι ἐνδιαφέρον, κατὰ τὸν Laird, **να συγκρίνουμε στο σημεῖο αὐτὸ τὴν ἐρμηνεία αὐτῆ τοῦ Πρόκλου με αὐτὴν τῶν Adam – Hultsch.**

Ἡ μία ἀρμονία που ὁ Πλάτων περιγράφει ὡς τετράγωνο (ἴσην ἰσάκις), κατὰ τοὺς Adam – Hultsch εἶναι ὁ 3600² καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ὁ 2700 X 4800 (προμήκης ἀρμονία).

Ὅταν ὅμως ἓνα τετράγωνο εἶναι ἴσο με ἓνα ὀρθογώνιο τότε ἡ πλευρὰ τοῦ τετραγώνου εἶναι μέση ἀνάλογος τῶν πλευρῶν τοῦ ὀρθογώνιου. Ἐπομένως 2700/3600 = 3600/4800. Αὐτὴ ἡ ἀναλογία εἶναι ἰδίου τύπου με αὐτὴ τοῦ Πρόκλου, με τὴν διαφορά

³² Πρόκλος εἰς Πολιτείαν, 2,51,26-52,14

³³ Πρόκλος εἰς Πολιτείαν 2,36,12-15